

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobce: **A.K.**, bytem ..., proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 4.9.2017 proti rozhodnutí žalované ze dne 10.7.2017. č.j. 561 118 1774/315-JS o starobní důchod,

t a k t o :

- I. **Žaloba se z a m í t á.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 4.9.2017 se žalobce domáhal přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 10.7.2017 č.j. 561 118 1774/315-JS, jehož kopii připojil, protože s ním nesouhlasí, jelikož ČSSZ nesplnila jím požadované a to, aby vyžádala u jeho bývalého zaměstnavatele UDZČ Zadní Chodov a právního nástupce DIAMO Příbram originály mzdových listů a dozimetrických karet, ze kterých by bylo možno s přesností jednoho dne zjistit jím odfárané, odpracované roky v podzemí uranových dolů. Jak je patrné i z odůvodnění rozhodnutí ČSSZ ze dne 10.7.2017, DIAMO Příbram vydalo několik si odporujících dokumentů o době, kterou odpracoval v uranových dolech, a tudíž vidí jako jediné schůdné řešení to, že Krajský soud v Plzni bude trvat na doložení odpracované doby předložením originálů mzdových listů a dozimetrických karet. Poukázal také na dřívější spor o odškodnění újmy na zdraví proti UDZČ Zadní Chodov trvající 17 roků (č.j. 5 C 170/87), z něhož by mohlo být patrné, kolik roků odpracoval v podzemí uranových dolů. Závěrem požadoval po provedeném řízení zrušit napadené rozhodnutí ze dne 10.7.2017 a věc vrátit žalované k dalšímu řízení.

Napadeným rozhodnutím ze dne 10.7.2017 č.j. 561 118 1774/315-JS žalovaná zamítla námitky žalobce a potvrdila *rozhodnutí ČSSZ č.j. R-8.2.2017-425/561 118 1774 ze dne 8.2.2017*, kterým byla žalobci podle § 28 zákona č. 155/1995 Sb., *o důchodovém pojištění* (dále jen **zákon**), zamítnuta žádost o přiznání tzv. hornického starobního důchodu. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 10.7.2017 mimo jiné uvedeno, že ČSSZ nepřiznala tzv. hornický starobní důchod žalobci v souladu s právními předpisy, tedy za použití zákona č. 155/1995 Sb. a zákona č. 100/1988 Sb. (dále jen **ZSZ**) ve znění účinném do 31.12.1995. Žalobce totiž odpracoval v podzemí v uranových dolech v I. AA pracovní kategorii podle evidenčních listů důchodového zabezpečení (dále jen či **ELDZ**) jako lamač v dole s kódem 01 15 Rst 13-01, resp. s kódem 01-1 Rst 11-01 I. AA v období od 6.5.1975 do 31.12.1978 dobu zaměstnání v počtu 614 dnů, avšak podle Potvrzení ze dne 30. 6.2017 jako dopravář s kódem 05 03 0 7 v I. AA URAN v období od 6.5.1975 do 6.12.1976 dobu zaměstnání v počtu 17 kalendářních dnů, podle ELDZ jako horník-dělník s kódem 05 03 08 v I. AA v období od 1.1.1979 do 31.12.1979 v počtu 365 dnů a jako horník s kódem 05 04 01 v I. AA v období od 1.1.1980 do 10.4.1987 dobu zaměstnání v počtu 2656 dnů, avšak podle Potvrzení ze dne 30.6.2017 jako horník-dělník s kódem 05 03 0 8 v I. AA URAN a dále jako horník-lamač s kódem 05 04 0 1 v I. AA URAN v období od 8.12.1976 do 10.4.1987 dobu zaměstnání v počtu 3615 kalendářních dnů. Součtem kalendářních dnů potvrzených ELDZ žalobce v I. AA URAN pracovní kategorii odpracoval v podzemí celkem 3635 kalendářních dnů (614 dnů plus 365 dnů plus 2656 dnů), *tj. 9 roků a 350 dnů*. Součtem kalendářních dnů potvrzených v Potvrzení o skutečnostech rozhodných pro vznik nároku na starobní důchod (dále jen **Potvrzení**) ze dne 30.6.2017 žalobce v I. AA URAN pracovní kategorii odpracoval v podzemí celkem 3632 kalendářních dnů (17 dnů plus 3615 dnů), *tj. 9 roků a 347 dnů*.

Dále bylo uvedeno, že žalobce na základě žádosti ze dne 11.5.1987 o částečný invalidní důchod byl Posudkovou komisí sociálního zabezpečení ONV v Tachově po jednání ze dne 25.8.1987 uznán částečně invalidním ode dne 11.7.1987, protože pro dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav nebyl schopen dosavadního zaměstnání horníka ani nebyl schopen práce v podzemí, avšak byl schopen práce na povrchu jako pomocný dělník, proto mu Úřad důchodového zabezpečení v Praze (dále jen **ÚDZ**) rozhodnutím ze dne 28.9.1987 přiznal částečný invalidní důchod od 11.7.1987 v tehdejší výši 1.310,-Kč měsíčně. Po podání opravného prostředku žalobcem jeho zdravotní stav byl posouzen dne 19.11.1987 Krajskou posudkovou komisí sociálního zabezpečení Západočeského KNV se závěrem, že je plně invalidní ode dne 11.7.1987, proto ÚDZ rozhodnutím ze dne 9.2.1988 mu přiznal ode dne 11.7.1987 invalidní důchod v tehdejší výši 2.560,-Kč. Proti tomuto rozhodnutí se žalobce odvolal a Krajská posudková komise KNV v Plzni v protokolu o jednání ze dne 8.12.1988 jej uznala invalidním, avšak již ode dne 11.4.1987, kdy byl přeražen z dolu na povrch a usnesením Krajský soud v Plzni ze dne 16.1.1989 sp. zn. 12 C 149/88-30 rozhodnutí ÚDZ v Praze ze dne 9. 2.1988 zrušil a v odůvodnění výslovně konstatoval, že z přípisu Uranových dolů Západočíchy k. p. se sídlem v Zadním Chodově soud zjistil, že podle posudku lékařské poradní komise ZÚNZ Uranového průmyslu byl žalobce vyřazen z podzemí dolu a od 11.4.1987 byl zařazen jako dělník na povrchu hornických provozů na důlní závod V-II, že nabízené zaměstnání soustružníka nepřijal a po dohodě byl dne 5.10.1987 převeden na místo výdejčího jídel, které rovněž později odmítl vykonávat, stejně jako posléze nabízené místo vodárenského dělníka, taktéž odmítal práci v lampovně pro nezbytnost práce s louhem, stejně tak odmítal práci strážného pro nutnost pracovat v noci, proto byl zařazen na úklidové práce;

dále soud konstatoval, že nově bylo stanoveno datum vzniku invalidity žalobce dnem 11.4.1987, jímž je den, kdy byl přeřazen z práce v podzemí dolu ze zdravotních důvodů na povrch. Rovněž bylo uvedeno, že žalobce neodpracoval v podzemí v uranových či hlubinných dolech v období od 1.1.1993 do 31.12.2008 žádnou směnu.

Také žalovaná uvedla, že zákon č. 100/1988 Sb., ve znění účinném do 31.5.1992, v ustanovení v 21 odst. 1 písm. a) upravuje, že občan má nárok na starobní důchod, jestliže byl zaměstnán nejméně 25 roků a dosáhl věku aspoň 55 let, byl-li zaměstnán nejméně 10 roků v zaměstnání uvedeném v § 14 odst. 2 písm. a), tj. zaměstnání v hornictví se stálým pracovištěm pod zemí v uranových dolech.

Zákon č. 100/1988 Sb., ve znění účinném do 31.12.1992, pak v 174 odst. 1 písm. a) až d) upravuje, že občan, který vykonával před 1. lednem 1993 zaměstnání I. pracovní kategorie, má po 31. prosinci 1992 nárok na starobní důchod též, jestliže byl zaměstnán nejméně 25 roků a dosáhl věku alespoň 56 roků až 59 roků, byl-li zaměstnán nejméně 9,5 roků až 7,5 roků v zaměstnání uvedeném v § 14 odst. 2 písm. a), tj. zaměstnání v hornictví se stálým pracovištěm pod zemí v uranových dolech. Citovaný zákon v § 174 odst. 2 upravuje, že podmínkou vzniku nároku na starobní důchod podle odstavce 1 je, že zaměstnání I. pracovní kategorie trvalo ke dni 31. prosince 1992.

Tím, že žalobce nedosáhl důchodového věku 55 let, resp. věku 56 roků až 59 roků do 31.12.1992 ani neodpracoval v zaměstnání v hornictví se stálým pracovištěm pod zemí nejméně celých 10 roků v uranových dolech do 31.5.1992, resp. 9,5 roků až 7,5 roků v uranových dolech do 31.12.1992, i když v takovém zaměstnání odpracoval 9 roků a 350 dnů (resp. 9 roků a 347 dnů), avšak takové zaměstnání netrvalo ke dni 31.12.1992, nelze bez dalších právních předpisů upravujících důchodové nároky horníků po datu 31.12.1995 posoudit nárok na tzv. hornický starobní důchod. Současně bylo uvedeno, že žalobce pracoval ještě ve II. pracovní kategorii v organizaci Uranové doly k. p. Západní Čechy v Zadním Chodově, a to v období od 6.5.1975 do 31.12.1987, kdy získal 740 kalendářních dnů, nicméně zaměstnání zařazené do II. pracovní kategorie nijak neovlivňuje nárok na snížený důchodový věk.

Žalovaná rovněž zdůraznila, že žalobce tudíž nesplnil ani potřebných 10 roků doby zaměstnání v podzemí uranových dolů zařazených do I. AA pracovní kategorie, ani jeho zaměstnání v podzemí uranových dolů netrvalo ke dni 31.12.1992, jakožto též nesplnil podmínku pro snížený požadovaný důchodový věk 55 roků dovršených do 31.12.1995. Nicméně je třeba posoudit i podmínku potřebné celkové doby zaměstnání stanovené v § 29 odst. 1 písm. c) zákona, když sníženého důchodového věku 55 roků žalobce dovršil dnem ... a zákon v § 29 odst. 1 písm. c) výslovně stanoví, že pojištěnec má nárok na starobní důchod, jestliže získal dobu pojištění nejméně 27 roků a dosáhl důchodového věku v roce 2011. Z osobního listu důchodového pojištění (dále jen **OLDP**) ze dne 24.1.2017, který byl připojen k napadenému rozhodnutí ze dne 8.2.2017, je zřejmé, že žalobce celkem získal dobu pojištění pouze v počtu 25 roků a 163 dnů místo potřebných 27 roků. Žalobce byl nepřetržitě veden v evidenci úřadu práce bez pobírání podpory v nezaměstnanosti od 16.12.1998 do 21.6.2009 a od tohoto data není doložena žádná výdělečná činnost ani žádná náhradní doba pojištění.

Také bylo uvedeno, že rozhodnutím ČSSZ ze dne 30.10.1996 byl žalobci na základě posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Tachov ze dne 17.10.1996 odňat plný invalidní důchod, protože nebyl nadále uznán plně invalidní, ale pouze částečně invalidní, a na základě žádosti ze dne 23.10.1996 mu byl přiznán částečný invalidní důchod ve výši 3.919,-Kč (poznámka soudu: v té době platilo, že po změně z plné na částečnou

invaliditu musel pojištěnec podat novou žádost o částečný invalidní důchod, aby mu byl tento invalidní důchod vyplácen). Přiznaný částečný invalidní důchod transformovaný počínaje rokem 2010 na invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně je žalobci dosud vyplácen.

Žalovaná rovněž uvedla, že k její žádosti korporace DIAMO st. p., Správa uranových ložisek, o. z. Příbram (dále jen **DIAMO**), dne 30.6.2017 vyhotovila na základě dozimetrických a mzdových listů aktuální Potvrzení, v němž upřesnila počet odpracovaných kalendářních dnů v preferovaném zaměstnání zařazeném do I. AA pracovní kategorie URAN a potvrdila, že žalobce v období od 6.5.1975 do 6.12.1976 jako dopravář s kódem 05 03 07 v I. AA URAN odpracoval v podzemí 17 kalendářních dnů a v období od 8.12.1976 do 10.4.1987 jako horník-dělník s kódem 05 03 08 v I. AA URAN a dále jako horník-lamač s kódem 05 04 01 v I. AA URAN odpracoval v podzemí 3615 kalendářních dnů, celkem v preferovaném zaměstnání odpracoval v podzemí jen 3632 kalendářních dnů, tj. 9 roků a 347 dnů. Předtím uvedená korporace dne 22.11.2016 uvedla, že žalobce v období od 10.12.1976 do 4.10.1987 nedosáhl nejvyšší přípustné expozice (dále jen **NPE**), když v podzemí odpracoval 1810 směn, což představuje 86,19% NPE.

Tvrzení žalobce o tom, že u něho byly prokázány poradiační změny, žalovaná nezpochybnila, ani s ním nepolemizovala, neboť kvůli zdravotnímu postižení mu je dosud vyplácen invalidní důchod. Závěrem pak bylo uvedeno, že žalobce v žádosti o starobní důchod ze dne 5.12.2016 též požádal o odstranění tvrdosti zákona dle Příkazu ministra č. 30/2006, neboť ze zdravotních důvodů nebyl schopen práce v uranových dolech v podzemí a byl přeřazen k práci na povrch; obdobně v písemných námitkách ze dne 13.3.2017 požádal o odstranění tvrdosti zákona a o této žádosti ČSSZ rozhodne samostatným rozhodnutím. S ohledem na zjištěné důkazy proto žalovaná námitky žalobce zamítla.

Žalovaná ve svém obsáhlém vyjádření k žalobě dne 12.10.2017 zopakovala průběh řízení, citovala příslušné paragrafy zákonů jako v napadeném rozhodnutí s tím, že v odůvodnění námitkového rozhodnutí se vypořádala se všemi námitkami žalobce. V první řadě se zabývala tvrzením žalobce, že existuje rozpor mezi odpracovanou dobou v podzemí uvedenou v Potvrzení DIAMO a dobou odpracovanou v podzemí, která je evidovaná v nárokových podkladech na ČSSZ, kvůli čemuž žalobce požadoval, aby byly předloženy originály dozimetrických karet a mohlo tak být dokladováno, kolik let opravdu v podzemí odfáral. Proto ČSSZ dne 28.6.2017 kontaktovala DIAMO a požádala o provedení kontroly údajů uvedených v Potvrzení ze dne 22.11.2016 (zejm. dobu zaměstnání až od 10.12.1976 do 4.10.1987 s druhem činnosti vrtač a horník - lamač) a údajů potvrzených ve čtyřech ELDZ s dobou zaměstnání již od 6.5.1975 do 31.5.1989, týkajících se mimo jiné i doby zaměstnání zařazené do I. AA pracovní kategorie a doby zaměstnání zařazené do II. pracovní kategorie. DIAMO dne 30.6.2017 vyhotovilo na základě dozimetrických a mzdových listů aktuální Potvrzení, v němž uvedlo skutečnosti obsažené v odůvodnění napadeného rozhodnutí, když celkem žalobce v preferovaném zaměstnání I. AA URAN odpracoval jen 3 632 kalendářních dnů, tj. 9 roků a 347 dnů. Závěrem žalovaná navrhlá zamítnutí žaloby s odkazem na odůvodnění napadeného rozhodnutí a podklady dávkového spisu.

Ze zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 10.7.2017 bylo žalobci doručeno dne 12.7.2017 a také, že skutečnosti uvedené v napadeném rozhodnutí i ve vyjádření žalované odpovídají obsahu spisu.

- Dle Potvrzení DIAMO ze dne 22.11.2016 žalobce nedosáhl do 4.10.1987 nejvyšší přípustné expozice (dále jen **NPE**), v podzemí odpracoval 1810 směn, tj. 86,19% NPE.
- Dle založené kopie ELDZ např. v roce 1985 má vykázány 4 dny v III. prac. kategorii, 361 dnů v I. AA prac. kategorii, ale z toho 162 dnů náhradní doby; v roce 1986 z 365 dnů v I. AA prac. kategorii má 84 dnů náhradní doby; v roce 1987, kdy byl evidenční list uzavřen k 31.7.1987 má 112 dnů ve II. prac. kategorii, 100 dnů v I. AA prac. kategorii a 99 dnů náhradní doby.
- Podáním ze dne 28.6.2017 se ČSSZ obrátila na DIAMO s žádostí o zaslání ověřených kopií dozimetrických karet z let 1975-1987.
- DIAMO dne 30.6.2017 zaslalo ČSSZ Potvrzení ze dne 30.6.2017 vypracované dle dozimetrických a mzdových listů za dobu od 6.5.1975 do 6.12.1976 (17 kalendářních dní ve vybr. za. v I. AA prac. kat.) a od 8.12.1976 do 10.4.1987 (3615 dní), odpracoval v riziku ionizujícího záření 1810 směn, tj. 86,19% NPE.
- Dle OLDP zpracovaného dne 13.1.2017 (nedílná součást rozhodnutí ČSSZ ze dne 8.2.2017) má dobu zaměstnání vykázanu do 31.5.1989, od 1.6.1989 do 9.12.1996 má vykázanu dobu pobírání důchodu (tj. plného invalidního důchodu) a poté od 22.6.2008 do 21.6.2009 doba uchazeče o zaměstnání (celkem 1 rok; byl mladší 55 let).
- Dle Protokolu o jednání posudkové komise sociálního zabezpečení ze dne 25.8.1987 žalobce do 10.7.1987 pobíral mzdové vyrovnání a byl proto uznán skončením doplatků, tj. 11.7.1987, částečně invalidním dle § 25 odst. 4 písm. b) zák. č. 121/1975 Sb. a rozhodnutím ÚDZ ze dne 28.9.1987 mu byl přiznán invalidní důchod 1.960,-Kč měsíčně a součástí rozhodnutí byl i OLDP aprobovaný dne 18.9.1987.
- Po právní moci usnesení zdejšího soudu ze dne 16.1.1989 sp. zn. 12 C 149/88 bylo vydáno nové rozhodnutí ÚDZ o přiznání plného invalidního důchodu žalobci, kdy mu od 11.4.1987 náleželo měsíčně 2.560,-Kč.
- Po změně z plného na částečný invalidní důchod mu byl rozhodnutím ÚDZ od 10.12.1996 přiznán částečný invalidní důchod na základě jeho žádosti ze dne 23.10.1996, jehož součástí byl i OLDP zpracovaný dne 4.2.1997.
- V žádosti o starobní důchod ze dne 5.12.2016 žalobce uvedl, že po ukončení evidence u úřadu práce (dále jen **ÚP**) v roce 2009 již nikde nepracoval, pobírá pouze invalidní důchod.
- Rozsudkem Vrchního soudu v Praze sp. zn. 2 Cao 92/98 ze dne 23.6.1998 byl rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 21.1.1998 č.j. 16 Ca 12/97-47 potvrzen (jím bylo rozhodnutí ČSSZ ze dne 30.10.1996 o odnětí plného invalidního důchodu žalobci od 10.12.1996 potvrzeno, neboť již byl pouze částečně invalidní).
- Založen je i Záznam o jednání OSSZ Tachov ze dne 17.10.1996, jímž žalobce nebyl uznán nadále plně invalidní od 17.10.1996, ale pouze částečně invalidní.
- Založeny jsou i protokoly z jednání Krajského soudu v Plzni ve věci 12 C 149/88 ze dne 22.6.1988 i 30.9.1988, kdy byl jako navrhovatel vyslechnut žalobce, který uvedl kromě jiného, že v podzemí u Uranových dolů Zadní Chodov pracoval již od 6.5.1975, teprve dodatečně z práce v podzemí byl přerazen na práci soustružníka, kterou vykonával do prosince 1976; ohledně zhodnocení práce v I.AA kategorii

namítal, že sice nedosáhl plných 10 let práce v I.AA pracovní kategorii, chybí mu do ní jen asi 28 dnů.

- Ve vyjádření ÚDZ ze dne 13.5.1988 (ve věci 12 C 149/88) vyplývá, že OLDP ze dne 14.9.1987, který byl podkladem pro napadené rozhodnutí ze dne 28.9.1987 o přiznání částečného invalidního důchodu žalobci, byl sestaven na základě evidenčního materiálu založeného ve spise (dávkovém), a byla mu zhodnocena doba 3789 dnů v kategorii I. a z toho 3635 dnů v kategorii I. AA URAN, tedy 9 roků v I. AA URAN a 10 roků v I. kategorii při zpracování uranové rudy.

Po doručení vyjádření žalované k žalobě *žalobce v podání ze dne 4.11.2017* setrval na tom, aby krajský soud vyžádal od jeho bývalého zaměstnavatele originály dozimetrických karet i mzdových listů, jelikož pouze z nich lze fakticky zjistit s přesností jednoho dne odřádanou dobu v uranových dolech, protože Uranové doly Příbram v minulosti ve sporech horníků často falšovaly kopie dokumentů a i v jeho věci vydaly dva odporující si dokumenty o jím odpracované době u UDZČ Chodov.

K žádosti zdejšího soudu *Okresní soud v Tachově* zaslal dne 22.11.2017 kopie listin ze spisu sp. zn. 5C 170/87, kdy žalobce vedl spor se svým tehdejším zaměstnavatelem nyní DIAMO o náhradu škody na zdraví a po několika rozsudcích okresního soudu a rozhodnutích odvolacího soudu rozsudkem ze dne 12.10.2001 č.j. 5C 170/87-731 byl výrokem I. návrh žalobce zamítnut a tento výrok byl potvrzen rozsudkem zdejšího soudu sp. zn. 18 Co 16/2003 ze dne 12.2.2003, následně bylo dovolání žalobce proti tomuto rozsudku usnesením Nejvyššího soudu ČR č.j. 21 Cdo 985/2004-885 ze dne 9.9.2004 odmítnuto. (*Pozn. pro řízení o starobní důchod tyto písemnosti nepřinesly žádné nové skutečnosti, když předmětem není zdravotní stav žalobce, ale doba jeho pojištění v pracovní kategorii I. AA URAN*).

Žalovaná v podání doručeném zdejšímu soudu dne 29.11.2017 setrvala na svém názoru vyjádřeném dne 12.10.2017 a poukázala na skutečnost, že i kdyby se podařilo žalobcem navrhovanými důkazy prokázat, že mu vznikl nárok na snížení věkové hranice pro vznik nároku na starobní důchod (tj. 10 let v I. AA URAN), pak žalobce nesplnil podmínku celkové potřebné doby zaměstnání stanovené v § 29 odst. 1 písm. a) až k) zákona, neboť dosáhl sníženého důchodového věku 55 roků dnem ... a zákon v § 29 odst. 1 písm. c) stanoví, že pojištěnec, který dosáhl důchodového věku v roce 2011 má nárok na starobní důchod, jestliže získal dobu pojištění nejméně 27 roků. Z OLDP ze dne 24.1.2017 je zřejmé, že žalobce získal dobu pojištění 25 roků a 163 dnů místo potřebných 27 roků.

V podání ze dne 12.12.2017 se žalobce vyjádřil ke sporu vedenému u Okresního soudu v Tachově sp. zn. 5C 170/87 a dále uvedl, že byl před léty nucen ze zdravotních důvodů se odhlásit z pracovního úřadu v Tachově a proto nemohl dosáhnout požadované doby pojištění 27 let. (*Pozn. soudu: v současné době se z evidence ÚP po 1.1.1996 počítá doba pojištění pro důchodové pojištění toliko 3 roky pro osoby starší 55 let (osobám mladším 55 let se počítá pouze 1 rok) plus doba, kdy byla vyplácena podpora v nezaměstnanosti či při rekvalifikaci.*)

K žádosti zdejšího soudu *DIAMO* podáním ze dne 13.12.2017 zaslalo požadované ověřené kopie mzdových a dozimetrických listů, které však nepřinesly žádné nové poznatky ve vztahu k celkové době pojištění v preferované pracovní kategorii I. AA URAN. Následně

k další žádosti soudu bylo zasláno dne 9.2.2018 porovnání údajů z dozimetrických listů a mzdových listů žalobce po jednotlivých rocích s dalšími listinami a bylo dále uvedeno, že Potvrzení, které vystavili k 22.11.2016, bylo vyhotoveno na základě dochovaných dokladů v osobním spise žalobce, ze kterých nelze poznat, že by odpracovaná doba v období 5/1975-10.12.1976 měla být zařazena do kategorie I.AA URAN. Přispěl k tomu i fakt, že za toto období nejsou u p. K. dozimetrické listy. Jmenovaný jim ovšem v červnu 2017 poskytl kopie ELDZ, na kterých je uvedeno, že pracoval v podzemí už od 6.5.1975. Na základě těchto podkladů následně 30.6.2017 vystavili opravný doklad. Jmenovaný nastoupil jako branec na závazek 19 měsíců od 6.5.1975 do 6.12.1976. V době od 6.5.1975 pracoval v podzemí (neexistují žádné záznamy o proškolení) a následně od 22.5.1975 pracoval jako soustružník na povrchu do 6.12.1976. K tomuto datu ukončil pracovní poměr u Plastimatu a od 8.12.1976 nastoupil do řádného pracovního poměru na UD (Uranové doly) a byl zařazen do podzemí jako mašinkář. Protože v uvedených letech téměř v podzemí nepracoval, neměl zřejmě za roky 1975 a 1976 vystaveny dozimetrické listy. Na kopiích mzdových listů, které poskytli, za roky 1975 a 1976 opravdu chybí údaj o počtu odpracovaných směn a jsou zde vykázány pouze hodiny, které přepočítali na odpracované směny. Na mzdových listech v dalších letech už je možnost porovnávat počty směn a hodin, což ovšem často přináší i velké nesrovnalosti.

V současné době pro potřeby potvrzení počtu odpracovaných směn používají přednostně dozimetrické listy, protože údaje z nich jsou přehlednější a jednoznačné. Pokud se někde nedochovaly, musí hledat ve mzdových listech, kde ovšem často odpracované směny vůbec nebývají označeny. V případě, že zde jsou směny uvedeny, jejich počet nesouhlasí s přepočtem odpracovaných hodin v podzemí na směny. Úroveň kvality a srozumitelnosti mzdových listů se liší podle jednotlivých závodů a dolů, které je zpracovávaly a dle časových období. Kontrolní přepočet ze mzdových listů používají především v případech, kdy se odpracované směny téměř dotýkají hranice NPE, nebo při řešení stížností bývalých zaměstnanců na potvrzený počet odpracovaných směn.

V podání ze dne 14.3.2018 žalovaná setrvala na svém názoru na zamítnutí žaloby a dále uvedla, že porovnáním kopií dokladů předložených státním podnikem DIAMO s údaji v evidenci žalované lze konstatovat, že nebyly zjištěny žádné skutečnosti, na základě kterých by bylo možné žalobci nově hodnotit dobu zaměstnání ve zvýhodněné I.AA pracovní kategorii v uranových dolech. Podle předloženého přehledu odpracovaných směn v podzemí v roce 1975 a 1976 dozimetrické listy nejsou k dispozici a podle mzdových listů (přepočítáno z odpracovaných hodin) má žalobce vykázáno 6 směn v podzemí v roce 1975 a 11 směn v roce 1976. Z dokumentace ČSSZ lze vyčíst, že na ELDZ vystaveném zaměstnavatelem URANOVÉ DOLY - ZÁPADNÍ ČECHY, závod Vítkov II, je uvedeno v I.AA kategorii 17 dnů, a 17 dnů je hodnoceno pro nárok na starobní důchod na OLDP ze dne 13.1.2017, počet 17 dnů odpovídá také skutečností, které vyplývají z pracovní smlouvy a následné dohody o změně druhu práce (od nástupu do zaměstnání dne 6.5.1975 do 22.5.1975, kdy došlo ke změně druhu práce), v roce 1976 je hodnoceno zaměstnání v kategorii I. AA URAN 24 dnů, což souhlasí s údaji na ELDZ a odpovídá skutečnosti, že žalobce byl podle pracovní smlouvy dne 8.12.1976 přijat do pracovního poměru jako „dělník - horník“ v organizaci Uranové doly Zadní Chodov,

V roce 1977 má žalobce podle ELDZ ze dne 7.5.1987 hodnoceno v pracovní kategorii I. AA URAN 208 dnů, což jsou všechny kalendářní dny roku s výjimkou období od 1.4.1977 do 4.9.1977, kdy je na ELDZ uvedeno, že vykonával základní vojenskou službu v délce 157

dnů. Na OLDP ze dne 13.1.2017 je hodnocena vojenská služba v délce 154 dnů od 31.3.1977 do 31.8.1977 a období od 1.9.1977 do 4.9.1977 je již hodnoceno v kategorii I. AA URAN.

Od 1.1.1978 do roku 31.12.1984 jsou hodnoceny jako doba zaměstnání v pracovní kategorii I.AA URAN všechny kalendářní dny.

V roce 1985 má žalobce na ELDZ uvedeny 4 dny zaměstnání ve III. pracovní kategorii a 361 dnů v I.AA pracovní kategorii, pro nárok na starobní důchod je v pracovní kategorii I. AA URAN hodnoceno 361 dnů (viz OLDP ze dne 13.1.2017). V přehledu odpracovaných směn v podzemí podle dozimetrických listů má žalobce uvedeno 100 směn a podle mzdových listů 109 směn.

V roce 1986 jsou hodnoceny jako doba zaměstnání v pracovní kategorii I. AA URAN všechny kalendářní dny.

V roce 1987 je žalobci pro nárok na starobní důchod hodnocena doba zaměstnání v pracovní kategorii I. AA URAN v délce 100 dnů, ve II. pracovní kategorii 177 dnů a ve III. pracovní kategorii 88 dnů. Podle přehledu odpracovaných směn za rok 1987 podle dozimetrických listů jsou žalobci vykázány 4 směny a podle mzdových listů 84 směny.

K podání ze dne 14.3.2018 žalovaná připojila další písemnosti vztahující se k žádosti žalobce o odstranění tvrdosti, která by se vyskytla při provádění zákona č. 155/1995 Sb.; mimo jiné *rozhodnutí ze dne 6.9.2017* o zamítnutí uvedené žádosti, *usnesení ze dne 12.10.2017* o přerušení uvedeného řízení a zejména *usnesení zdejšího soudu č.j. 12 C 149/88-20 ze dne 16.1.1989*, jímž bylo rozhodnutí ÚDZ v Praze ze dne 9.2.1988 č. 5611181774 zrušeno ve výroku, kterým byl navrhovatel, tj. *žalobci*, přiznán invalidní důchod od 11.7.1987 a v ostatním bylo toto rozhodnutí potvrzeno; o náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto samostatným usnesením.

V odůvodnění rozhodnutí ze dne 16.1.1989 bylo Krajským soudem v Plzni uvedeno, že v opravném prostředku se navrhovatel domáhal přiznání důchodu bez přihlédnutí k omezení částkou maxima 2.500,-Kčs s odůvodněním, že pracoval 10 roků v kategorii I. AA uran a dále požadoval přiznání důchodu od data přeražení na povrchové pracoviště ze zdravotních důvodů, tedy od 1.4.1987. Dále bylo uvedeno, že navrhovatel vyslechnut jako účastník řízení připustil, že sice nedosáhl plných 10ti let práce v I.AA pracovní kategorii, do níž mu chybí asi 28 dnů, ale byl přeražen na povrch ze zdravotních důvodů po opakované intoxikaci v podzemí dolu a vyjádřil mínění, že jeho invalidita vznikla dnem přeražením na povrch dolu, tedy 1.4.1987. Rovněž bylo uvedeno, že v doplňujícím posudku ze dne 8.12.1988 PKSZ (Posudková komise sociálního zabezpečení) ZKNV (Západočeský krajský národní výbor) jako datum vzniku invalidity (plně invalidní dle § 25 odst. 3 písm. c) zákona č. 121/1975 Sb.) stanovila nově den 11.4.1987, kdy navrhovatel byl pro dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav přeražen na povrch dolu. Také bylo uvedeno, že z obsahu přípisu Uranových dolů Západočeský k.p. se sídlem v Zadním Chodově ze dne 3.11.1988 soud zjistil, že navrhovatel byl vyřazen z podzemí dolu podle posudku lékařské poradní komise ZÚNZ Uranového průmyslu ze dne 1.4.1987 a od 11.4. téhož roku zařazen jako dělník na povrchu. Organizace v závěru poukázala na problematické možnosti pracovního zařazení navrhovatele i pro vysoké absence při pracovní neschopnosti, ošetřování dítěte, a omluvené i neomluvené směny. Zařazení na místo s využitím získaných zkušeností z práce horníka-lamače nebo soustružníka není možné pro zdravotní důvody.

Závěrem bylo uvedeno, že změnou data vzniku plně invalidity bylo vyhověno námitce navrhovatele uplatněné v opravném prostředku a týkající se nesprávně stanoveného data

vzniku invalidity. Požadavku navrhovatele na výpočet invalidního důchodu neomezeného pevným maximem při odpracování pouze devíti let v pracovní kategorii I.AA Uran (které navrhovatel nepopírá) soud nevyhověl, protože v této části nepodléhá rozhodnutí odpůrce, tj. ÚDZ, přezkoumání soudem, bylo-li postupováno s použitím ustanovení o tvrdosti zákona (§ 142 zákona č. 101/1964 Sb., § 171 zákona č. 121/1975 Sb.), soudy totiž nejsou povolány odstraňovat tvrdost zákona, tj. vyhrazeno ministrům zdravotnictví a sociálních věcí republiky.

Žalovaná dne 4.9.2018 prostřednictvím svého zástupce soudu doručila kopii posudku OSSZ Tachov ze dne 17.10.1996 (z posudkového spisu vedeného ohledně žalobce OSSZ Tachov), jímž došlo u žalobce ke změně z plné na částečnou invaliditu od 17.10.1996; kopii potvrzení ÚP kontaktní pracoviště Tachov ze dne 31.8.2018, dle něhož byl žalobce A. K. v evidenci až od 16.12.1998 a to pouze do 21.6.2009, tudíž nemá pokrytu dobu pojištění od změny z plné na částečnou invaliditu tj. od 10.12.1996 do 15.12.1998. Nad rámec ještě OSSZ Tachov vyžádala potvrzení ohledně žalobce od VZP od r. 1992 do současné doby o placení pojistného, dle něhož byl žalobce veden jako důchodce od 27.11.1992 do 31.3.1994 a od 1.1.1996 (nejdou evidovány žádné platby). Také bylo připomenuto, že do potřebné doby pojištění 27 let žalobci chybí 19 měsíců, činilo by dobrovolné pojištění v roce 2018 zaplacené 2.099,-Kč za měsíc, tedy musel by doplatit cca 40.000,-Kč, aby získal potřebnou dobu pojištění.

Ústního jednání konaného dne 10.9.2018 u zdejšího se soudu žalobce setrval na podané žalobě a mimo jiné uvedl, že v době, kdy se rozhodovalo o invalidním důchodu, mu i tak stačila doba pojištění, tak to víc neřešil a ani to nenamítal, když se odvolal proti přiznání částečného invalidního důchodu a chtěl plný a ještě, aby ho uznali dříve invalidním, i když se dozvěděl od účetní v jejich závodě, že mu do 10 let chybí asi 28 dní, proto ji požádal o nahlédnutí do mzdových či dozimetrických listů, ale to mu nebylo umožněno. Opakovaný návrh žalobce na provedení důkazu vyžádáním originálů jeho mzdových a dozimetrických listů u DIAMO byl zamítnut soudem jako nadbytečný, jelikož z ověřených kopií požadovaných materiálů jsou dostatečně zjištěné potřebné skutečnosti. Závěrem žalobce uvedl, že ačkoliv nebyly předloženy originály jím požadovaných dokladů, po vysvětlení celé situace s tím postupem, který mu byl naznačen, souhlasí, a situaci bude samozřejmě řešit co nejdříve. Zástupce žalované závěrem navrhl zamítnutí žaloby s odkazem na všechna zaslaná stanoviska a podklady v této věci.

Podle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., *soudní řád správní* (dále jen *s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen *správní orgán*). Ve věcech důchodového pojištění rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.). Dle § 75 odst. 1 s.ř.s. je pro soud rozhodující skutkový a právní stav v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci k 10.7.2017.

V § 28 zákona (č. 155/1995 Sb.) je stanoveno, že pojištěnec má nárok na starobní důchod, jestliže získal potřebnou dobu pojištění a dosáhl stanoveného věku, popřípadě

splňuje další podmínky stanovené v tomto zákoně. Podle § 74 zákona nároky na snížení věkové hranice pro vznik nároku na starobní důchod podle předpisů platných před 1. lednem 1996 po odpracování stanovené doby zaměstnání v I. pracovní kategorii nebo v I. (II.) kategorii funkcí zůstávají zachovány do 31. prosince 2018. Snížená věková hranice pro vznik nároku na starobní důchod se přitom považuje pro účely tohoto zákona za důchodový věk.

V § 14 odst. 1 ZSZ (zákon č. 100/1988 Sb.) bylo stanoveno, že zaměstnání jsou pro účely důchodového zabezpečení zařazena do 31. prosince 1992 podle druhu vykonávaných prací do tří pracovních kategorií. Zaměstnání I. a II. pracovní kategorie byla uvedena v resortních seznamech zaměstnání zařazených do I. a II. pracovní kategorie vydaných před 1. červnem 1992; do III. pracovní kategorie patřila zaměstnání, která nebyla zařazena do I. nebo II. pracovní kategorie.

Podle § 174 odst. 1 písm. a) ZSZ občan, který vykonával před 1. lednem 1993 zaměstnání I. pracovní kategorie, popřípadě službu I. nebo II. kategorie funkcí, má po 31. prosinci 1992 nárok na starobní důchod též, jestliže byl zaměstnán nejméně 25 roků a dosáhl věku alespoň 56 let, byl-li zaměstnán nejméně 14 roků v zaměstnání uvedeném v § 14 odst. 2 písm. a), popřípadě 9,5 roků, jde-li o takové zaměstnání v uranových dolech, nebo 19 roků v zaměstnání uvedeném v § 14 odst. 2 písm. b) až h) anebo 19 roků ve službě I. kategorie funkcí nebo 17,5 roku ve službě II. kategorie funkcí. Dle § 174 odst. 2 téhož zákona podmínkou vzniku nároku na starobní důchod podle odstavce 1 je, že zaměstnání I. pracovní kategorie nebo služba I. nebo II. kategorie funkcí trvaly ke dni 31. prosince 1992; za zaměstnání se pro tyto účely považují i náhradní doby.

V této věci se žalobce podanou žalobou domáhal zrušení napadeného rozhodnutí ze shora uvedených důvodů. Soud pak na základě všech shora zjištěných skutečností dospěl k závěru, že *žaloba proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 10.7.2017 není důvodná* s ohledem na níže uvedené.

Starobní důchod je žadateli přiznán při splnění dvou podmínek, a to dosažení potřebné doby pojištění a současně stanoveného důchodového věku s přihlédnutím k § 74 zákona. Žalobce se narodil dne ... a požadoval přiznat tzv. hornický starobní důchod od vzniku nároku, avšak s ohledem na shora uvedené, kdy nedosáhl důchodového věku 55 let, resp. věku 56 roků až 59 roků do 31.12.1992 ani neodpracoval v zaměstnání v hornictví se stálým pracovištěm pod zemí nejméně celých 10 roků v uranových dolech do 31.5.1992, resp. 9,5 roků až 7,5 roků v uranových dolech do 31.12.1992, i když v takovém zaměstnání odpracoval 9 roků a 350 dnů (resp. 9 roků a 347 dnů), avšak takové zaměstnání netrvalo ke dni 31.12.1992, nelze bez dalších právních předpisů upravujících důchodové nároky horníků po datu 31.12.1995 posoudit nárok na tzv. hornický starobní důchod. Žalovaná proto posoudila i podmínku potřebné celkové doby zaměstnání stanovené v § 29 odst. 1 písm. c) zákona, když sníženého důchodového věku 55 roků žalobce dovršil dnem ..., avšak k tomuto datu žalobce nezískal potřebných 27 roků doby pojištění, ale pouze 25 roků a 163 dnů.

Žalobce neprokázal, že by žalovaná postupovala v rozporu se zákonem ohledně rozhodnutí o jeho žádosti o tzv. hornický starobní důchod, přičemž neznamená, není-li rozhodnutí žalované dle jeho představ, že je takové rozhodnutí nesprávné či dokonce

v rozporu se zákonem, protože jak žalovaná tak i soud se musí řídit příslušnými zákony. V případě žalobce byly zhodnoceny všechny rozhodné skutečnosti dle obsahu ELDZ i Potvrzení, jež měla žalovaná k dispozici, přičemž tyto byly uvedeny v OLDP, který byl nedílnou součástí rozhodnutí ČSSZ ze dne 8.2.2017 o zamítnutí žádosti žalobce o starobní důchod, stejně tak byl OLDP nedílnou součástí i předchozích rozhodnutí ÚDZ i ČSSZ ohledně invalidního důchodu přiznaného žalobci. Kupodivu žalobce nikdy nenamítal nesprávnost obsahu OLDP zpracovaného dne 18.9.1987 a dne 4.2.1997, které byly součástí rozhodnutí vydaných po zpracování OLDP, ač mu tehdy nepochybně byly velmi dobře známy skutečnosti vztahující se k odpracovaným směnám zejména v roce 1987 a 1988 a navíc osobně před zdejším soudem ve věci sp. zn. 12 C 149/88 ve věci invalidity uvedl, že sice nedosáhl plných 10 let práce v I.AA pracovní kategorii, chybí mu do ní asi 28 dnů, ale protože šlo o přerazení ze zdravotních důvodů, chtěl požádat o výjimku, resp. o odstranění tvrdosti zákona.

Soud rovněž považuje za nezbytné zdůraznit, že DIAMO toliko ve svém archivu má uloženy písemnosti (např. mzdové a dozimetrické listy), které mu byly doručeny od dnes již zaniklých jednotlivých závodů tehdejšího uranového průmyslu, tedy i tehdejšího zaměstnavatele žalobce (UDZČ Zadní Chodov), tudíž jeho představa, že DIAMO mění obsah mzdových či dozimetrických listů, je zcela zcestná a ničím nepodložená. Jak navíc vyplývá z ELDZ, žalobce každý rok má vykázány náhradní doby pojištění, které mu byly rovněž zohledněny v preferované pracovní kategorii I.AA URAN, ačkoliv v tu dobu nepracoval v uranovém dole.

Navíc nelze přehlédnout skutečnost, že žalobce od změny z plného na částečný invalidní důchod, tj. od 17.10.1996 (od 1.1.2010 se jedná o invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně), až do současné doby nezískal žádnou další dobu pojištění kromě doby evidence u ÚP až od 16.12.1998, která byla jím ukončena dne 21.6.2009. Tudíž nemůže být překvapen, že nezískal ke dni, kdy dosáhl 55 let, potřebných 27 let pojištění, a tedy v podstatě nemá šanci být úspěšný ohledně odstranění tvrdosti zákona a to právě pro nezískání celkové doby pojištění. Potřebná doba pojištění nejméně 25 let pro získání nároku na starobní důchod se týkala pouze pojištěnců, kteří dosáhli aspoň věku potřebného pro vznik nároku na starobní důchod před rokem 2010, avšak 27 let platí pro pojištěnce, kteří dosáhli důchodového věku v roce 2011, což se týká i žalobce.

Soud shledal postup žalované v souladu se zákonem, proto žalobu zamítl *podle § 78 odst. 7 s.ř.s.*, v němž je uvedeno, že soud zamítne žalobu, není-li důvodná (*výrok I. rozsudku*).

Závěrem soud toliko konstatuje, že žalobce nemá příliš šanci na odstranění tvrdosti zákona nikoli kvůli tomu, že nezískal celých 10 let v pracovní kategorii I. AA URAN, kdy získal jen 9 roků a 347 dnů a nejvyšší přípustné expozice nedosáhl právě ze zdravotních důvodů, ale hlavně kvůli tomu, že k datu ... (55 let věku) nezískal potřebnou dobu pojištění 27 let, když od 21.6.2009 nemá vykázánu žádnou dobu pojištění. Příslušný zákon sice umožňuje doplatit si dobu pojištění s využitím institutu dobrovolného důchodového pojištění, avšak zpětné přihlášení k dobrovolnému důchodovému pojištění je možné jen při splnění zákonem stanovených podmínek (informace lze získat na příslušné OSSZ). Žalobci proto bylo při ústním jednání připomenuto, že vzhledem k tomu, že byl několik let v evidenci ÚP a pro

starobní důchod kvůli věku 55 let, od něhož požaduje přiznat tzv. hornický starobní důchod, mu lze počítat z doby evidence u ÚP toliko 1 rok pojištění, má však možnost znovu se přihlásit do evidence ÚP a získat tak další dobu pojištění, která mu chybí do 27 let celkové doby pojištění, ale v takovém případě mu bude moci být přiznán požadovaný důchod až po splnění této doby. Má však ještě další možnost a to doplatit chybějící dobu pojištění v délce cca 19 měsíců, což v letošním roce při částce 2.099,-Kč za jeden měsíc by v jeho případě, pokud by doplatil v roce 2018 předmětnou dobu, činilo cca. 40.000,-Kč a požadovaný starobní důchod by mu mohl být přiznán po zaplacení a tím získání potřebné doby pojištění. Záleží tedy pouze na žalobci, jak se rozhodne řešit předmětnou situaci.

Žalobce ve věci neměl úspěch a žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (*výrok II. rozsudku*).

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 10. září 2018

JUDr. Alena Hocká, v.r.
samosoudkyně

Za správnost: K.